

най-хубавитѣ кѣщи изгорили. Прѣдъ града се издига руски камененъ памятникъ отъ войната. Позицията има стратегическа цѣна, поради скръсъката си съ Нова-Загора (съ посоката прѣзъ Твърдица), съ Сливентъ, Котелъ и Шуменъ, все съ планински добрѣ прикрити пѣтища.

Между тукашнитѣ българи, както въ останалитѣ градчата на Търновския балканъ, има и до сега аристократи или чорбаджии и либерали, които не се обичатъ едини други.*). Чорбаджийтѣ се промѣняли и не били, казватъ, наследственни, което мѣжно може да се прослѣди, тѣй като въ Търновско нѣма стари родови имена като въ Срѣдня гора. Либералитѣ ги рисуватъ като тирани лихвари, безъ чието позволение простъ човѣкъ не може, казватъ, да се ожени; огъ дру-

*) Името на родовете се нази съ единогамия; джеритѣ на по-богатите се женятъ само въ селището, даже и за по-бѣдни граждани, за да не се прѣска имота.